

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317205688
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5317205688.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: ČSOB Leasing a.s., Panónska cesta 11, 852 01 Bratislava, IČO: 35 704 713, právne zastúpeného spoločnosťou GRIŠČIK & PARTNERS s.r.o., Hviezdoslavovo nám. 25, Bratislava, proti žalovanej: I. C., nar. XX.X.XXXX, bytom H. Y. XX, o zaplatenie 1.946,50 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 12Csp/73/2017-100 zo dňa 13.novembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o n e ch á v a n e d o t k n u t ý m** vo výroku (II.) o čiastočnom zamietnutí žaloby.

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** vo zvyšnej časti (výroky I. a III.).

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (jeho výrokom I.) okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.946,50 eur spolu so špecifikovaným úrokom z omeškania, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Východiskovo súd prvej inštancie pojmovo vymedzil (bod 7 odôvodnenia napadnutého rozsudku) urovnanie (§ 585 OZ). Nadväzne vyhodnotil za preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu takejto dohody, v rámci ktorej v bode 3.1 uviedli, že účelom dohody je urovnanie sporných nárokov tak, že tieto budú nahradené právami a povinnosťami podľa tejto dohody. V bode 4. dohody strany sporu dohodli, že dlžník uhradí veriteľovi (žalovaná žalobcovi) istinu vo výške 1775,53 eur, vyčíslený úrok z omeškania 56,48 eur, úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 1775,53 eur od 30.6.2010 do zaplatenia a trovy právneho zastúpenia v sume 214,99 eur. Celkom táto dlžná suma predstavovala čiastku 2046,50 eur a úroky z omeškania 9% ročne zo sumy 1775,53 eur od 30.6.2010 do zaplatenia. Žalovaná na základe dohody uhradila celkom čiastku 100 eur, preto istina ku dňu podania žaloby z titulu uzatvorenej dohody o urovaní predstavovala sumu 1946,50 eur. V tomto rozsahu podľa okresného súdu preukázateľne žalovaná svoj záväzok voči žalobcovi nesplnila, preto súd žalobe vyhovel a dodal, že pokiaľ žalovaná nárok nerozporovala, súd s poukazom na rovnosť zbraní oboch strán sporu nevykonával dôkazy nad rámec aktivity žalovanej.

3. Okrem istiny si žalobca uplatnil nárok i na úroky z omeškania. Správne síce započítal čiastočné plnenie žalovanej, ktorá uhradila v dvoch splátkach 100 eur (v dňoch 17.6.2015 27.7.2015), nezohľadnil však pri uplatnení nároku na úroky z omeškania dátumy úhrad, ktoré mali vplyv na omeškanie žalovanej. Z tohto dôvodu okresný súd priznal (vo výške vyplývajúcej z relevantnej právnej úpravy) žalobcovi

uplatnený zákonný úrok z omeškania nie od 30.6.2010, ale od nasledujúceho dňa po čiastočných úhradách žalovanej a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

4.O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich priznal žalobcovi v celom rozsahu, nakoľko nepriznanie časti príslušenstva je len nepatrným neúspechom.

5.Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná a domáhala sa napadnutý rozsudok zrušiť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že so žalobcom uzatvorili dňa 29.4.2010 dohodu o splátkach, ktorú nespĺnila a preto sa jej záväzok stal splatným dňa 29.6.2010 (či. IV dohody). Žalobca následne dňa 11.9.2014 podal na Okresnom súde Čadca žalobu o zaplatenie sumy 1.775,53 eur s príslušenstvom. Konanie bolo na okresnom súde vedené pod sp. zn. 4C 207/2014. V priebehu predmetného konania sporové/zmluvné strany uzatvorili dohodu o urovaní (25.5.2015) a žalobca vzal žalobu späť.

6.Pokiaľ žalobca v dotknutej dohode o urovaní zo dňa 25.5.2015 tvrdí, že medzi žalobcom a žalovanou bola sporná existencia a výška nárokov veriteľa z úverovej zmluvy (či. 2.7 dohody o urovaní), toto jeho tvrdenie sa podľa odvolateľky nezakladá na pravde. Medzi žalobcom a žalovanou totiž žiaden spor o existencii a výšku nárokov nebol. Existencia a výška nárokov bola predsa uvedená v dohode o splátkach zo dňa 29.4.2010. Vzniká preto otázka, že ak žalobca podal žalobu na Okresnom súde Čadca vo veci vedenej pod sp. zn. 4C 207/2014 a bol si istý svojim úspechom v konaní, z akého dôvodu sa pokúšal uzatvoriť dohodu o urovaní so žalovanou. Súčasne nie je zrejmé, z akého dôvodu žalobca vyvolal dojem, že medzi žalobcom a žalovanou je sporné alebo pochybné právo, ak žalovaná podpísala dohodu o splátkach zo dňa 29.4.2010, kde bolo právo jasne špecifikované a nikdy nespochybnila predmetnú dohodu ani právo žalobcu. Ak teda tieto práva neboli sporné, nie sú splnené podmienky uzatvorenia urovnania podľa § 585 a nasl. OZ, ktorého účelom je upraviť práva medzi stranami sporné a pochybné. Dodala, že žalobca je zastúpený právne vzdelanou osobou, zatiaľ čo žalovaná je bez právnického vzdelania, preto ju ľst'ou uviedol do omylu, že práva medzi nimi sú sporné a pochybné, aby vyvolal dojem nutnosti uzatvorenia dohody o urovaní. Následne vzal žalobu o zaplatenie v celom rozsahu späť.

7.Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8.Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP (z tohto titulu nedotknutým ponechal samostatný a odvolaním nenapadnutý výrok o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

9.Odvolacia argumentácia je neopodstatnená. Spornosť, resp. pochybnosť o vzájomných práv a povinnosti ako základná pojmová charakteristika inštitútu urovnania, môže spočívať nielen v otázke neistoty, či nastali skutočnosti relevantné z pohľadu vzniku alebo zániku práva (t.j. predovšetkým či vznikla pôvodná zmluva o úvere), ale aj v iných otázkach, napr. ohľadne výšky pohľadávky. Postačuje pritom subjektívny (t.j. bez ohľadu, či spor objektívne existuje) dojem (o spornosti) aj len jednej zo zmluvných strán. Okrem toho, urovaním ani nemusí dôjsť k faktickej zmene rozsahu vzájomných práv a povinností. V súdnej veci je pritom z opísaných hľadísk evidentné, že minimálne výška dlhu nebola jednoznačná a bola sporovými stranami dojednávaná a upravovaná.

10.Zároveň platí, že i prípadný omyl (žalovanej) v tom, čo je medzi stranami sporné, nemá vplyv na platnosť dohody o urovaní. V okolnostiach posudzovanej veci nie je možno vidieť/vymedziť okolnosti umožňujúce vysloviť záver, že by si žalobca ľst'ivým konaním zabezpečil uzavretie dohody o urovaní. Nie je v danej spojitosti možné priznať relevanciu tvrdeniu odvolateľky o právnom zastúpení žalobcu. Pripustenie uvedeného by totiž viedlo k neakceptovateľnému dôsledku, že každý právny úkon uzavretý pri právnom zastúpení len jednej zmluvnej strany je automaticky neplatný. Žalovanému tiež nemožno nepochybne vyčítať, že aktívne pristupoval k uplatňovaniu svojej pohľadávky (súdny konaním, mimosúdny jednaniami/návrhmi), v rámci čoho však súčasne opakovane umožňoval žalovanej (v jej prospech, odďalovaním splatnosti svojej pohľadávky) úhradu dlhu splátkovými kalendármi.

11.Nadväzne možno uzavrieť, že predložená dohoda o urovaní je relevantným titulom uplatnenia nároku žalobcu

12.Z iných dôvodov nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie žalovaná nenamietala, odvolací súd preto (v súlade s principiálnou viazanosťou odvolacími dôvodmi), rozsudok v napadnutej časti potvrdil.

13.Relevantnej procesnej úprave následne zodpovedá i závislý výrok o trovách prvoinštančného konania. Okresný súd totiž náležite zohľadnil mieru úspechu sporových strán.

14. O nároku na trovy odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľka - žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, preto jej vznikla povinnosť nahradiť protistrane odvolacie trovy v plnom rozsahu. Žalobcovi však v súvislosti s predmetným odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli. Z tohto dôvodu odvolací súd súhrnným výrokom nepriznal nárok náhradu trov žiadnej zo sporových strán.

15.Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v §429 ods. 2 CSP.